

1. Ke-gyel-met, ir-gal-mat ta-lál-tam, Nem
De cso-dát mű-velt vé-lem Is-ten, Hogy

volt és nin-csen ér-de-mem, Most tu-dom ezt és
ily nagy jót tett én-ve-lem.

ör-ven-dek, Aj-ka-mon há-la-é-nek zeng.

2. Csak harag az, mit érdemeltem. / És Isten mégis megbocsát; / Lemosta lelkem minden szennyét, / Érettem adva szent Fiát. / Mi tette mindezt én velem? / Kegyelme törlé szégyenem!

3. Irgalmod művelt vélem csodát, / Ezt vallom és ez éne-kem. / Oly boldog most a szívem, lelkem, / Dicsér megváltott életem; / Előtted meghajtom fejem, / Irgalmasságod hirdetem.

4. Tőlem ezt senki el nem veszi, / Ezt életemmel hirdetem; / Kegyelem Istenében bízom, / Imádom, zengem szüntelen. / Édes reményem ez nekem, / Hogy mindig itt vagy évelem!

5. Irgalmasságnak szent Istene, / Irgalmod által támogass; / Vezess, míg végül üdvösségre / Szent Fiad által elfogadsz. / Örökre nálad lesz szívem: / Irgalmasságod hirdetem!